

Medzinárodné stretnutie o pastorácii Rómov 2012

Uverejnené nedeľa, 25. marec 2012, 00:00 Prečítané: 1584x

V dňoch 23.-25. marca 2012 sa vo Fatime v Portugalsku uskutočnilo medzinárodné stretnutie o pastorácii Rómov (CCIT). Bolo to už 37. stretnutie CCIT, po druhýkrát organizované v Portugalsku. Konalo sa vo Fatime, v malom meste, ktoré sa stalo slávne v roku 1917 vďaka viacnásobnému zjaveniu Panny Márie trom pastierikom. Prípravu a hosťiteľskú službu vykonala kompetentne a ochotne domáca skupina pod vedením P. Salesa Diniz, kňaza zodpovedného za pastoráciu.

Je potrebné pridať, že sekretariát svojou neúnavnou činnosťou rozhodujúco prispel k dobrému priebehu stretnutia. Zaznamenalo sa totiž nový „rekord“, lebo na stretnutí sa zúčastnilo 148 účastníkov z 19-tich krajín Európy a Brazílie. Je jasné, že portugalská účasť bola najsilnejšia: 40 osôb, za ňou nasledovala maďarská: 18, talianska: 14 a francúzska: 10. Zo Slovenska sa zúčastnilo tejto konferencie 7 členov Rady pre pastoráciu Rómov a menšín pri KBS.

Treba tiež vyzdvihnúť početné zastúpenie Rómov a kočovníkov z viacerých krajín! Oficiálny program začal v piatok večer spoločnou modlitbou, ktorú viedol Mons. António Marto, biskup z Leiria-Fatima, v kaplnke zjavení. Blízkosť svätej, intimita slávnosti dali tejto udalosti osobitný ráz. Modlilo sa vo viacerých jazykoch, potom sme spoločne spievali dojemnú pieseň, ktorú zložili Jenišovia a napokon sme spievali Salve Regina. Následne, na ubytovni, v dome Casa Verbo Divino sa konala priateľská recepcia... pre tých, ktorí neboli príliš vyčerpaní z cesty! Títo – a bola ich väčšina – mohli vychutnať priateľskú malú recepciu a viesť srdečné a bratské rozhovory.

Sesiu zahájil v sobotu ráno úvodným príhovorom Don Piero Gabella, ktorý keďže skoro stratil hlas, požiadal Cristinu, aby prečítala jeho text... Najskôr pripomenul spomienku na otca René Bernarda, ktorý zomrel v 2011. Potom dŕžal miestnej hosťiteľskej skupine a následne zameral svoju úvahu na tému stretnutia: «Aké majú evanjeliové perspektívy v stále viac štruktúrovanej spoločnosti, ktorá vytvára situácie ľudí na okraji spoločnosti?». Do tejto otázky uviedol citáciu z prvého listu svätého Jána, kde autor hovorí, že „bol svedkom nesmiernej udalosti“. Videl, dotýkal sa a konkrétne počul muža v jeho krehkosti a slabosti, Ježiša z Nazaretu, ktorý vstúpil do ľudských dejín. Tak isto „sme povolaní počúvať, vidieť a dotýkať sa v našej spoločnosti a v Cirkvi najslabšej a bezbrannej menšiny ľudstva“.

Prvú prednášku mal profesor Joao César das Neves. Vo svojom dobre štruktúrovanom výklade analyzoval tri príčiny spoločenského odmietnutia. Podľa jeho ponímania, jeho prameň sa nachádza v „odmietnutí odlišnosti, v odpore alebo neprijatí zrodeného z prítomnosti „rušivej“ skupiny a napokon v morálnej kritike“. Tento fenomén ilustroval konkrétnymi postojmi a ich dôsledkami, ktoré vedú k vážnym problémom v spoločnosti. Aké je na ne riešenie? Po citovaní viacerých úryvkov z Evanjelia, ktoré objasňovali situácie uzavrel s presvedčením, že jedinou odpoveďou je nechať sa inšpirovať „Ježiš vždy rešpektoval zákony a inštitúcie, a pritom sa rozhodol pre cestu srdca“.

Popoludní sestra Alessandra Pander najskôr prečítala povzbudzujúce posolstvo Pápežskej rady, v ktorej kardinál Veglio zvlášť vyzdvihol, že viera a láska majú nachádzať ich prejavy v konkrétnych dielach. Pri solidarite pripomínal dôležitosť vzájomného rešpektovania práva a zodpovedností.

Medzinárodné stretnutie o pastorácii Rómov 2012

Uverejnené nedeľa, 25. marec 2012, 00:00 Prečítané: 1584x

Druhý príhovor predstavil Marcelo Barros, brazílsky biblický teológ, ktorý bol blízky Donovi Helderovi Camara. Vychádzal z mnohých skúseností medzi latinskoamerickými nomádmi a roľníkmi a podľa metódy „vidieť, posúdiť a konať“ prešiel svet migrácie podľa týchto výrazov: „tuláci nového storočia“, „biblický pohľad na nomádov“, „keď bola Cirkev nomádkou“. Zhrnul podstatu a ducha svojej prednášky pod názov „nové pastoračné dobrodružstvo“. Pastorácia potrebuje obnovu na vnútornej rovine (nomádske spoločenstvá), externej (európske spoločenstvo) a misionárskej (cirkvi). Vo vzťahu k tomuto poslednému bodu konštatoval, že „skúsenosť života misionárov je ešte trochu neznáma a veľmi málo osvojená cirkevnými spoločenstvami. Bolo by dôležité, keby táto nomádska mystika či spiritualita mohla preniknúť celú Cirkev, aby každá komunita ako Ježiš mohla povedať svetu: «Bol som pocestný (alebo cudzinec) a pritúlili ste ma» (Mt 25,31 a nasl.).“ Na konci svojho veľmi zaujímavého a povzbudzujúceho príhovoru trochu anticipoval atmosféru slávnostného večierku a rozospieval i roztancoval účastníkov. Spoločne sme spievali „Shekhinah“ – podľa niektorých prameňov je táto pieseň inšpirovaná Božou prítomnosťou...

Pri našich stretnutiach vždy dochádza k zdieľaniu myšlienok a skúseností. Organizácia pracovných skupín, ako i znenie otázok má osobnú dôležitosť. Tento rok práca prebiehala v ôsmich skupinách, ako zvyčajne s medzinárodným zastúpením. Účastníci boli požiadaní rozdeliť si úvahu na dve časti. Najskôr mali krátko predstaviť formy diskriminácie Rómov v ich oblasti a vývoj tohto fenoménu z pohľadu okolitej spoločnosti a Cirkvi. Táto úvaha mala prebiehať vychádzajúc z troch príčin spoločenského vylúčenia: odmietnutí odlišnosti, v odpore alebo neprijatí zrodeného z prítomnosti „rušivej“ skupiny a napokon v morálnej kritike. Následne mali uvažovať nad otázkou: Ako začleniť «radostnú zvesť» do nášho ľudského a pastoračného prístupu k Rómom, aby bola živá, aktuálna a konkrétna? Navrhovaná metóda pre túto hlbšiu úvahu mala formu: „vidieť, posúdiť, konať“. Každá pracovná skupina dostala úlohu vypracovať jednu otázku alebo jednu úvahu pre spoločnú debatu na plenárke v nedeľu dopoludnia. Sobotňajšie stretnutie bolo ukončené slávnostným večierkom v srdečnej atmosfére. Vôňe špecialít národných kuchýň a srdečnosť našich host'ujúcich boli sprevádzané „fados“ a rómskou hudbou.

V nedeľu dopoludnia nám Francisco Monteiro predstavil situáciu Gitánov v Portugalsku. Následne hostia za okrúhlym stolom reagovali na nasledovné otázky, ktoré im položili účastníci z jednotlivých pracovných skupín: Ako prejsť z ohlasovania evanjelia k životnej realite? Je možné hovoriť v Cirkvi, máme právo na slovo? Čo znamená rešpektovanie menších v univerzálnej Cirkvi a v globalizujúcej spoločnosti? Pobáda skúsenosť zo vzájomných vzťahov s Rómami k snu o novej Cirkvi a novej spoločnosti?

Niekoľko fragmentov z odpovedí: Dôležité je svedčiť o Kristovej prítomnosti, o nádeji evanjelia. Je potrebné neprestajne sa prispôsobovať realite života, ktorá sa mení. Existuje veľa nových foriem komunikácie; voľný pohyb ľudí a myšlienok predstavuje nové výzvy. Je jasné, že blízkosť k Rómom je obohatením, ale zároveň treba priznať, že ťažkosti niekedy presahujú naše sily, naše limity a zvyky. Každý z nás je pozvaný prekonať tieto ťažkosti a úlohy.

Cirkev prijíma právo na slovo. Je to vývoj a po 2. Vatikánskom koncile boli prijaté stanoviská, ktoré sa osvedčujú. Cirkev prehlásila, že je „domom pre Rómov“. V skutočnosti to môže byť miestna Cirkev, ak sa chce obohatiť ich slovom. Dôležité je duchovné spoločenstvo, ktoré sa má rodiť z neustáleho dialógu.

Púšť je pohasnutá, mŕtva. Potom príde dážď, vietor a púšť zakvitne. Je potrebné, aby sme s marginalizovanými žili skutočnú solidaritu na obraz tej, ktorá tvorí Vtelenie Krista. Dokonalá

Medzinárodné stretnutie o pastorácii Rómov 2012

Uverejnené nedeľa, 25. marec 2012, 00:00 Prečítané: 1584x

cirkev a dokonalá spoločnosť neexistujú. Ale treba neustále dať rásť tomu, čo je čťou Vteleniu: dôstojnosť najslabších a treba bojovať s tým, čo túto dôstojnosť uráža, a to rasizmus, anticiganizmus. Božia láska, ktorá neustále „obrába“, pracuje, je zárukou spoločenského pokroku. Občianska spoločnosť má povinnosť mobilizovať sa a usilovať sa o spravodlivejší svet bez ukrutností a sociálnych nerovností.

Sobotňajšej eucharistii predsedal Mons. Jorge Ortiga. Vo svojej homílii hovoril o autentickej láske, ktorá môže uzdraviť všetky zranenia. Povedal: „Ak štát niekedy ponúka lepšie bytové podmienky, my máme neustále ponúkať zmysel, životný plán a dôkazy lásky!“ Nedeľnej eucharistii predsedal biskup Joaquim Mendes, ktorý pripomenul podobnosť o pšeničnom zrne a prial, aby „táto božská logika pšeničného zrna viedla náš život a prácu na «ľudskom a duchovnom raste» Rómov, aby sme sa každý deň stávali chlebom pre druhých, a vyliata krv predstavovala obetovanie života v neustálom odumieraní seba samých“.

Na záver oficiálneho programu don Piero poďakoval zhromaždeniu za aktívnu účasť všetkých. Oznámil rozhodnutia Animátorskej skupiny, poverenej voľbou vedúcej skupiny. Otec Claude Dumas bol zvolený za predsedu CCIT. Všetci účastníci mu živo zatlieskali! León Tambour ako spoluzakladateľ CCIT vyjadril všeobecnú spokojnosť menovaním Claude. Tiež poďakoval donovi Pierovi, ktorý počas 16-ročného predsedníctva obohatil CCIT tým, čím je on sám ako muž modlitby a presvedčení. Jeho angažovanie sa v prospech Rómov a CCIT je výnimočné. Marjan Lampert bol znovu zvolený za podpredsedu, Karolína Miljak a don Piero Gabella boli menovaní za zodpovedných zástupcov s Pápežskou radou.

Turistická prehliadka v nedeľu popoludní umožnila navštíviť mestá Batalha, Alcobaça a Nazaré a ich nádherné zaujímavosti. Deň bol ukončený srdečnou atmosférou pri večeri za sprievodu tradičného fado.

Gábor Gyorgyovich (Maďarsko)